

Het is toch je werk

Lieve mensen, de laatste weken waren best heftig, ook voor ons als uitvaartondernemer zijn dingen zeker niet zo makkelijk als dat andere mensen soms denken. Vaak wordt tegen mij gezegd: "maar het is toch je werk". Het is zeker mijn werk, maar niet zomaar mijn werk, het is veel meer dan dat!

Bewust heb ik gekozen voor dit bijzondere beroep, vanuit mijn basis de verpleging, commerciële ervaring, kosterschap en beheer van een grote kerk, was er eigenlijk geen andere keuze dan te kiezen voor wat ik nu doe. Het begeleiden van mensen tijdens de uitvaart van een dierbare. Heel nadrukkelijk zeg ik niet het begeleiden van een uitvaart maar het begeleiden van mensen.

Het is onvermijdelijk dat we allemaal eens te maken krijgen, of al lang hebben gehad, met een overlijden van iemand die ons heel dierbaar is. Er gaat dan veel ineens zo anders als verwacht, over veel dingen hebben we niet goed nagedacht en hadden we toch nog zo graag van gedachten gewisseld met die persoon. Maar dat kan dan ineens niet meer, allerlei gevoelens lopen door elkaar heen, "wat moet ik nog regelen", "hoe zit het nu met dit en dat", "wat is normaal", "is dit gek wat ik vraag", ineens moeten we hiermee omgaan en raken we in de war.

Dan moet u zelfs direct een keuze maken, of u nu thuis bent, in het ziekenhuis, zorginstelling, een hospice, u moet kiezen voor die persoon en dus uitvaartverzorger welke u mag helpen en begeleiden bij zo'n ongelooflijk belangrijke gebeurtenis in uw leven. Net zoals in de voorbereiding van een huwelijk heel goed wordt nagedacht over wie er ceremoniemeester mag zijn, door wie je deze belangrijke dag van je leven laat begeleiden, aan wie je dat uit handen durft en wil geven.

Alleen nu gaat het niet eens om maar 1 dag maar soms over een hele week, niet over een feestje maar over een uitvaart, over iemand die u zó lief is.

Als uitvaartondernemer met zo'n 30 jaar historie in de regio horen wij helaas te vaak dat het bij die keuze, welke al zo duidelijk zou moeten zijn, fout is gegaan of dat de dingen achteraf toch niet zo zijn gegaan als dat u voor ogen had. De uitvaart is wel begeleid, maar heeft u dat gevoel ook voor uzelf?

Hierin maken wij een verschil met veel anderen. Graag wil ik u adviseren om goed na te denken als er nog tijd voor is, als er onverhoopt geen tijd is gaat u dan bijvoorbeeld te rade bij een familielid of een ander vertrouwenspersoon die al eens te maken heeft gehad met een uitvaartondernemer. Veel zorginstellingen en huizen zijn vaak lokaal op één of andere wijze verbonden aan een uitvaartondernemer en dan lijkt het al snel "normaal" om uw keuze hierop te baseren.

Laat uw keuze een weloverwogen beslissing zijn, maakt u bijvoorbeeld een afspraak vooraf bij de uitvaartondernemer zodat u ook eens achter de schermen kunt kijken, stelt u gewoonweg kritische vragen, waarom doet iemand zijn werk, is er een eigen centrum, dit kan weer uitmaken in de hoeveelheid tijd welke u nog kunt besteden bij uw dierbare of dat alles bijvoorbeeld op afspraak moet of soms slechts 1 keer per week, kunt u kiezen tussen "gewoon" opbaren of 24 uur per dag, bezoektijden en de kosten ervan, hoelang mag uw plechtigheid of condoleance duren, vaak is dit een halfuur of drie kwartier. Is er een eigen centrum of opbaarlokatie dan zijn er vaak minder beperkingen aan tijden.

Wie mag uw ceremoniemeester zijn?

Heeft u vragen of wilt u informatie naar aanleiding van deze column of vanwege uw persoonlijke situatie, dan bent u altijd welkom in ons eigen centrum aan de Sportlaan om een afspraak te maken voor een persoonlijk en geheel vrijblijvend gesprek, wij kijken niet op de klok of komen als u dit wilt bij u thuis. Reacties per email zijn natuurlijk ook welkom aan steph@maranatha.nu.

Het is wel werk, maar niet zomaar...

Steph van Namen